

**Nabożeństwa w naszej parafii
Kwiecień 2019**

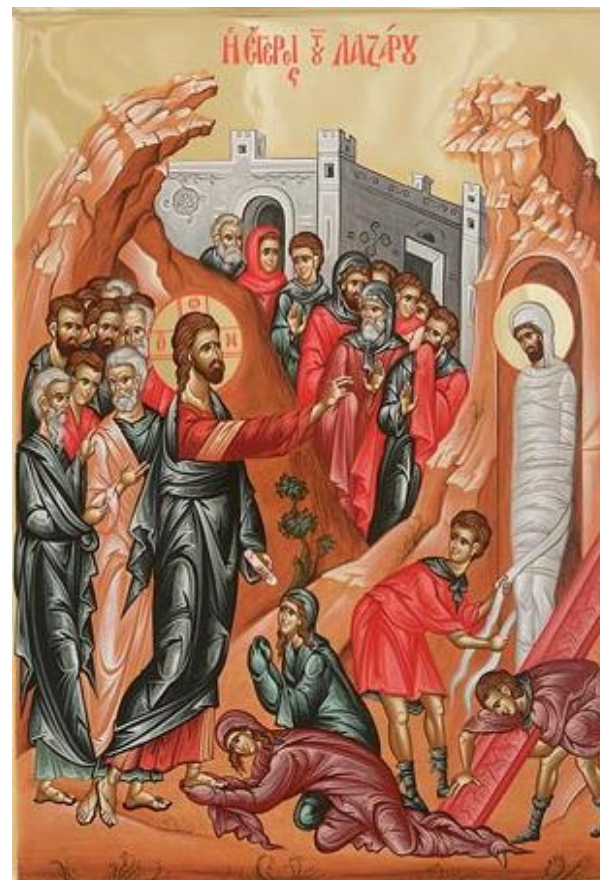
14.04 niedziela	V Niedziela Wlk. Postu. Św. Marii Egipskiej. Liturgia św. Bazylego Wielkiego. Rekolekcje wielkopostne w parafii.	godz. 8³⁰ godz 10⁰⁰
15.04 poniedziałek	Godziny kanoniczne. Panichida. Dzień Urodzin Jego Eminencji Metropolity Sawy.	godz. 9 ⁰⁰
16.04 wtorek	Jutrznia. Panichida.	godz. 9 ⁰⁰
17.04 środa	Godziny kanon. Liturgia uprzednio poświęconych Darów. Spotkanie Seniorów parafii. Akatyst za dusze zmarłych.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
18.04 czwartek	Jutrznia. Panichida.	godz. 9 ⁰⁰
19.04 piątek	Godziny kanoniczne. Liturgia uprzednio poświęconych Darów. Panichida.	godz. 9 ⁰⁰
20.04 sobota	Sobota Łazarza. Św. Liturgia. Wsienoszczojne bdenie przed Niedzielą Palmową.	godz. 9⁰⁰ godz. 17⁰⁰
21.04 niedziela	Niedziela Palmowa. Wejście Pana do Jerozolimy. Liturgia św. Jana Chryzostoma.	godz. 8³⁰ godz. 10⁰⁰
22.04 poniedziałek	Wielki Poniedziałek Godziny kanoniczne z czytaniem Św. Ewangelii. Liturgia uprzednio poświęconych Darów.	godz. 8 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
23.04 wtorek	Wielki Wtorek Godziny kanoniczne z czytaniem Św. Ewangelii. Liturgia uprzednio poświęconych Darów.	godz. 8 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
24.04 środa	Wielka Środa Godziny kanoniczne z czytaniem Św. Ewangelii. Liturgia uprzednio poświęconych Darów. Jutrznia.	godz. 8 ⁰⁰ godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
25.04 czwartek	Wielki Czwartek. Wspomnienie Mistycznej Wieczerzy. Godziny kanoniczne. Liturgia św. Bazylego Wielkiego. Jutrznia. Czytanie 12 części Św. Ewangelii o cierpieniach Zbawiciela.	godz. 7 ⁰⁰ godz. 8 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
26.04 piątek	Wielki Piątek. Wspomnienie Męki Pańskiej. Wielkie godziny kanoniczne. Wieczernia z wyniesieniem Całunu (<i>Płaszczanicy</i>) i Jutrznia Wielkiej Soboty. Ścisły post.	godz. 7 ⁰⁰ godz. 16 ⁰⁰
27.04 sobota	Wielka Sobota Liturgia św. Bazylego Wielkiego. (Święcenie wielkanocnych pokarmów – bezpośrednio po Św. Liturgii do godz. 18.00). Połunosznica. Procesja z Jutrnią Paschalną.	godz. 7 ⁰⁰ godz. 23¹⁵ godz. 00⁰⁰

W Naszej Parafii

Parafia Prawosławna św. Jana Klimaka w Warszawie, 14 kwietnia 2019, nr 4/123

Sobota Łazarza

Troparion, ton 1:

Powszechne zmartwychwstanie przed swoją męką uwiarygodniając, z martwych wzbudziłeś Łazarza, Chryste Boże, przeto i my, jak hebrajskie dzieci, niosąc symbole zwycięstwa, śpiewamy Ci, Zwycięzco śmierci: Hosanna na wysokościach! Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie!

Kondakion, ton 2:

Wszystkich radością jesteś, Chryste, prawdą, światłością, życiem i światła zmartwychwstaniem, będącym na ziemi objawiłeś się swoją łaskawością i byłeś obrazem zmartwychwstania, wszystkim dając Boże przebaczenie.

Ikos:

Stwórca wszystkich przepowiedział uczniom, mówiąc: „Bracia i bliscy, nasz przyjaciel zasnął”, ucząc tym i przepowiadając, że wszystko wie jako Stwórca wszystkich. Idźmy więc i zobaczymy przedziwny pogrzeb, płacz Marii i ujrzymy grób Łazarza. Tam bowiem chce uczynić cud, dokonując zapoczątkowanie krzyża i wszystkim dając Boże przebaczenie.

SYNAKSARION SOBOTY ŁAZARZA.

Wskrzeszenie Łazarza

Stichosy:

Płaczesz, Jezus, oznaka to ludzkiej natury,
wskrzeszasz przyjaciela, to Boża moc.

Dzisiaj świętujemy wskrzeszenie po czterech dniach od śmierci świętego sprawiedliwego Łazarza, przyjaciela Chrystusa. Był on z urodzenia Żydem, według wiary faryzeuszem, synem faryzeusza Szymona, jak gdzieś jest to powiedziane, rodem z Betanii. Kiedy Pan nasz Jezus Chrystus przechodził swoją ziemską drogę dla zbawienia rodzaju ludzkiego, Łazarz został Jego przyjacielem w taki oto sposób. Ponieważ Chrystus często rozmawiał z Szymonem, gdyż i on oczekiwał zmartwychwstania umarłych, i wielokrotnie przychodził do ich domu, to Łazarz wraz z dwoma swoimi siostrami, Martą i Marią, został przez Niego pokochany jak krewny. Zbliżały się zbawcze Męki Chrystusa, gdy należało już z odwagą objawić tajemnicę zmartwychwstania. Jezus przebywał za Jordanem, gdzie wcześniej wskrzesił z martwych córkę Jaira i syna wdowy z Nain. Wtedy ciężko rozchorował się Jego przyjaciel Łazarz i umarł. Jezus, chociaż nie był przy tym, mówi uczniom: „Łazarz, nasz przyjaciel, zasnął”, a po pewnym czasie powiedział: „Łazarz umarł”. Wezwany przez siostry Łazarza, Jezus pozostawił Jordan i udał się do Betanii. Betania znajdowała się w pobliżu Jerozolimy, w odległości piętnastu stadiów. Jezusa spotkały siostry Łazarza, mówiąc: „Panie, gdybyś tu był, nie umarłby nasz brat. Ale i teraz wiem, że o cokolwiek byś prosił Boga, da ci to Bóg”. Jezus zapytał Żydów: „Gdzie go położyliście?”. Wtedy wszyscy poszli do grobu. Gdy zaś chcieli odsunąć kamień, Marta mówi: „Panie, już cuchnie, bo już jest czwarty dzień w grobie”. Jezus pomodliwszy się i zapłakawszy nad leżącym, zawołał donośnym głosem: „Łazarzu, wyjdź z grobu!”. I natychmiast wyszedł umarły, rozwiązano go i on poszedł do domu. Ten niesłychany cud wywołał w Żydach zawiść i postanowili zabić Jezusa, ale On znowu usunąwszy się od nich, odszedł. Arcykapłani zamysłili zabić także Łazarza, gdyż wielu widząc go, wierzyło w Chrystusa.

Jednak Łazarz dowiedziawszy się o ich zamiarach, oddalił się na wyspę Cypr i zamieszkał tam, a później został przez apostołów ustanowiony biskupem miasta Kition, żył święcie i podobał się Bogu, i trzydzieści lat po tym, jak ożył, znowu umarł i został pogrzebany na Cyprze, czemu towarzyszyły liczne cuda. Tradycja mówi, że po wskrzeszeniu zachowywał ścisłą wstrzemięźliwość i że omoforion biskupi podarowała mu Przczysta Matka Boża, wykonawszy go własnymi rękoma. Cesarz Leon Filozof po pewnej wizji Bożej przeniósł czcigodne i święte relikwie Łazarza z Cypru do Konstantynopola, do zbudowanej przez siebie świątyni ku czci tego świętego i z czcią złożył je w drogocennym relikwiarzu z prawej strony od wejścia, naprzeciw świętego ołtarza. Jeszcze teraz czcigodne jego relikwie tam się znajdują, wydając jakiś niewyjaśniony zapach. Świętowanie wskrzeszenia Łazarza ustanowili święci i teoforyczni nasi ojcowie, a raczej święci apostołowie, właśnie dzisiaj, po czterdziestodniowym poście dla oczyszczenia, zamierzając obchodzić pamiątkę świętych Mąk Pana naszego Jezusa Chrystusa. Ponieważ uważali oni wskrzeszenie Łazarza za pierwszy i główny powód dla knowań Żydów przeciwko Chrystusowi, to dlatego tutaj umieścili wspomnienie tego niezwykłego cudu, który opisuje tylko Ewangelista Jan, podczas gdy inni ewangeliści go opuszczają, gdyż za ich życia także Łazarz był jeszcze żywy i można go było realnie zobaczyć. Później jednak należało koniecznie udowodnić, że Chrystus jest Synem Bożym i Bogiem, że On zmartwychwstał i będzie miało miejsce zmartwychwstanie umarłych, o czym najlepiej przekonywał Łazarz. Powiadają, że dla uwierzenia w te prawdy została napisana cała Ewangelia Janowa, podczas gdy pozostali Ewangelisci w ogóle nie wspominają o przedwiecznym zrodzeniu Chrystusa. Łazarz niczego nie powiedział o znajdujących się w otchłani, gdyż jemu nie danym było jeszcze zobaczenie tamtego świata, albo nakazano milczeć na temat tego, co zobaczył. Stąd każdego człowieka, który niedawno umarł, nazywa się Łazarzem, a szaty pogrzebowe nazywa się tajemniczym słowem „lazaroma”, aby przypomnieć o pierwszym Łazarzu. Jak bowiem Łazarz powstał na słowo Chrystusa i znowu ożył, tak i teraz zmarły będzie żył wiecznie, zmartwychwstawszy na dźwięk ostatniej trąby.

Chryste Boże, przez wstawiennictwo Twego przyjaciela Łazarza zmiłuj się nad nami. Amen.